

Et andet problem er, hvorfor der ikke er de samme definitioner på, hvad der er et dagblad, og hvad der er et dagbladslignende blad, når vi altså lige ser bort fra udgivelsesfrekvensen.

Det er, som om at dette er et hasteforslag, som regeringen af prestigemæssige grunde holder fast i skal tromles igennem Folketinget på nuværende tidspunkt. Det er til utilfredshed for branchen, det er til besvær for læserne, og det er til ærgrelse for Folketinget.

Det Radikale Venstre kan godt se de gode intentioner, og vi vil gerne være med til at skabe gode rammer for bladene. Det, der mangler, er primært en god lovgivningsproces.

Kl. 16.15

Holger K. Nielsen (SF):

Intentionerne er vi også enige i, men jeg må altså indrømme, at når jeg ser på det lovforslag, vi behandler her i dag, er det noget værre roderi – for at sige det rent ud.

Jeg er helt, helt forbløffet over, at sagen får denne behandling. Vi havde forespørgselsdebatten sidst i maj måned, og på det tidspunkt var det meningen, at der skulle komme et lovforslag ved Folketingets åbning, så vi kunne have det færdigbehandlet i løbet af oktober måned. Det ville være en hurtig behandling, men det skulle kunne lade sig gøre. Men vi ventede og ventede. Der kom ikke noget som helst, formentlig fordi man ville tænke det sammen med den rapport, der kom om dagbladenes situation, vil jeg gætte på.

Men ikke desto mindre skal lovforslaget førstebehandles her lige før jul med ikrafttræden 1. januar og så anden- og tredjebehandling i januar og februar. Det er lovgivning med tilbagevirkende kraft, det er noget roderi, og det er at gøre grin med Folketinget.

Jeg ved ikke, om konferencen til januar om forholdet mellem regeringen og Folketinget bliver til noget, men hvis den skal holdes på et senere tidspunkt, burde denne sag være en case på konferencen. Den er simpelt hen udtryk for, at fordi regeringen har et flertal, er den i stand til at køre en lovgivningsproces, som tilsidesætter Folketinget og gør Folketinget til et gummistempe for det, flertallet i forvejen har besluttet sig til. Det er intet som helst andet, og det synes vi er en helt, helt uacceptabel måde at lovgive på.

Der bliver argumenteret med, bl.a. fra De Konservatives side, at der er en EU-retssag på vej, hvis vi ikke ændrer reglerne. Ja, men sandheden er jo, at heller ikke med det lovforslag, vi

står med i dag, har vi nogen garanti for, at der ikke kommer en retssag, for det kan også være i modstrid med EU-lovgivningen. Der er faktisk nogle af høringssvarene, som antyder, at der vil blive anlagt en sag ved EF-Domstolen, hvis det bliver vedtaget. Det er ikke modificeret, og man ved intet som helst om, hvorvidt det kan modificeres positivt over for Kommissionen. Med andre ord: Vi er på usikker grund. Men alligevel vil man køre det her igennem til ikrafttræden den 1. januar i stedet for det eneste fornuftige, nemlig at forlænge den eksisterende ordning de 2-3 måneder, der skulle til, for at vi kunne få sagen behandlet på en forsvarlig måde.

Som sagt ved jeg ikke, hvad vi vil stemme til sidst. Intentionerne er vi fuldstændig enige i, men hele indtrykket er dybt beskæmmende. Hvis man skulle give en karakter for den kunstneriske udførelse og bruge den nye karakterskala, ville den blive -3.

Per Clausen (EL):

Ja, det er jo ikke hver dag, jeg kan starte med at sige, at her er et lovforslag, jeg i grunden meget gerne ville ende med at stemme for. Men sådan er det faktisk her, fordi det på mange måder udtrykker en fornuftig intention og også indeholder en række fornuftige elementer.

Der er sagt meget om proceduren, så det vil jeg ikke trampe yderligere rundt i, men bare sige, at det er ubegribeligt, hvorfor vi skal have denne procedure, for der er jo mange måder, man kunne have undgået den på. En havde været at reagere lidt hurtigere på Folketingets vedtagelse fra maj måned, og en anden havde været – når man nu ikke er hurtigere, end man er – at give sig ordentlig tid i den afsluttende fase og sige, at når man har haft en EU-problematisk ordning i så lang tid, sker der nok ingen ulykker ved, at der går en måned eller to mere.

Når der er lidt afgørende ved proceduren, er det selvfølgelig også, fordi den er relevant for, om det kan betale sig at bruge energi på at diskutere substansen i forslaget. Jeg mener, der er to punkter i lovforslaget, som burde kunne gøres bedre, uden at det sådan set ville stride imod hverken regeringens eller Dansk Folkepartis grundprincipper, i hvert fald ikke som jeg kender dem.

Det første er at skabe en sammenhæng mellem den ordning, der foreslås her, og den ordning, der gælder for dagbladene. Jeg har forstået, at det ville være et stort statustab for regeringspartierne og regeringens støtteparti at ud-